Written by - மூலம்: எமிலி ஸோலா; தமிழில்: அ.ந.கந்தசாமி -
Wednesday, 13 March 2013 21:00 - Last Updated Saturday, 16 March 2013 21:13

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□: □□□□□□□ □□□!

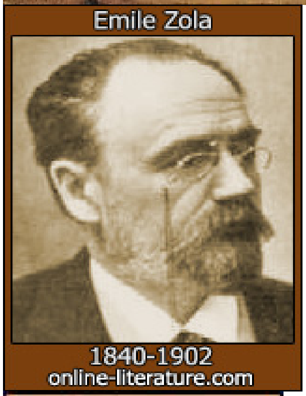

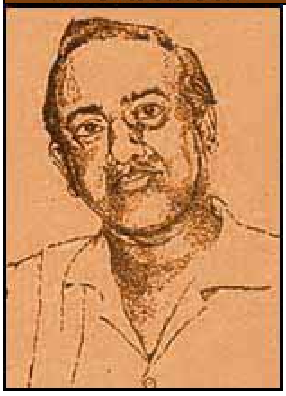

அரங்கத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது கிரேக்கத் தெய்வத்தினை வைத்துப் பின்னப்பட்ட புராணக் கதை. இருந்த போதிலும் மனித மாமிசத்தின் கதையாகவே அது அமைந்திருந்தது. ஆணின் சதை பெண்ணின் சதையினை அவாவுடன் அழைக்கும் போது ஏற்படும் காதல், காம, சிருங்கார ரசங்கள்தான் அம்மேடையில் ஊற்றெடுத்து சபையோரிடம் பிரவகித்துக் கொண்டிருந்தன. அந்த ரசானுபவங்களை

அனுபவிப்பதற்காகத்தான் அவர்களில் அநேகமாக எல்லோருமே அங்கு வந்திருந்தார்கள். இருந்தபோதிலும் அவர்களால் கூட நானாவின் சங்கீதத்தை அனுபவிக்க முடியவில்லை. கீச்சிட்ட குரலில் அவளது மென்மையான செவ்வதரங்களினூடாக வெளிவந்த பாட்டு அபஸ்வரத்தின் உச்சத்தை அடையாவிட்டாலும், அரங்கேற்றம் பெறத்தக்க, ரசிக்கக் கூடிய இசையாக அமையவில்லை.

'□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□□□'

என்ற இனிய பாடலை , அதன் இனிமையை தன் கீச்சுக் குரலால் கொலை செய்த வண்ணம் குலுக்கிக் குலுக்கி நடந்தாள் நானா.

போதினாவ் சொல்லியதில் தவறொன்றுமில்லை. அவளுக்கும் இசைக்கும் பல காததூரம் வித்தியாசம் என்பது உண்மையே.தான். அது மட்டுமல்ல, அவளுக்கு மேடையில் எப்படி நடக்க வேண்டுமென்று கூடத் தெரியவில்லை. அரங்கத்தில் எப்படி நிற்பது என்பது பற்றியும் எந்த அண்ணாவியும் கற்றுக் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஜனங்கள் ஏமாற்றத்துடன் பக்கத்தில் இருப்பவர்களைப் பார்த்து கொண்டார்கள். சபையில் முணுமுணுப்பும், குசுகுசுப்பும் ஏற்பட ஆரம்பித்தன. நானா மேடையில் தோன்றியதும் ஏற்பட்ட 'கப்சிப்'' மயான மௌனம் கலைந்து போயிற்று. சீழ்க்கையடிகள் ஒன்றிரண்டு கேட்க ஆரம்பித்தன.

நானா அதையெல்லாம் சட்டை செய்யாதவள் போல் தனது இடுப்பை அப்படியும் இப்படியும் அலங்கோலமாக அசைத்தாள். தன் கைகளை அகல வீசி உடம்பை ஒரு பாம்பு போல் நெளித்துக் கொண்டு நின்றாள்.

அப்பொழுது ஒரு குரல் - கூவப் பழகும் ஒரு சேவலின் "கேரல்" போன்ற குரல் - அந்தச் சபையின் குசு குசு இரைச்சலை மீறிக் கொண்டு கேட்டது. 'ஆகா! நானா! அபாரம்! அபாரம்!'

அந்தக் கேரல் எந்தத் திக்கிலிருந்து வந்தது என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காகச் சபையிலிருந்து பலர் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

Written by - மூலம்: எமிலி ஸோலா; தமிழில்: அ.ந.கந்தசாமி -
Wednesday, 13 March 2013 21:00 - Last Updated Saturday, 16 March 2013 21:13

அவன் ஒரு சின்னஞ் சிறு பாலன். காலேஜில் இருந்து அப்போதுதான் வெளிவந்தவனாக இருக்க வேண்டும். பால்வடியும் அவன் முகத்தில் அமைந்திருந்த குறுகுறுத்த பரிசுத்தமான கண்களில் மின்னல் போல் ஒரு ஒளி வீசியது. நானா மீது மோகித்து வீற்றிருந்தான் அவன்.

எதிர்பாராதவிதமாக எல்லோரும் அவனை ஏறிட்டுப் பார்க்க ஆரம்பித்ததும் அவன் வெட்கத்தால் துடிதுடித்துப் போனான். அவன் முகம் நாணிக் கோணிக் இரத்தச் சிவப்பாகி விட்டது.

டாக்குனே அவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தான். அச்சின்னஞ் சிறு பையனின் உற்சாகத்தைக் கண்டதும் அவன் முகத்தைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தான் அவன்.

சபையோரிடையே சிரிப்பும் ஆரவாரமும் ஏற்பட்டன. ஆனால் சீழ்க்கையடிக்கும் மனோபாவம் அடங்கிப் போய் விட்டது. சீக்கிரமே ஒரு பேரமைதி அங்கே குடிகொண்டது. நானா உடலின் வளைவு நெளிவுகள், மேடு பள்ளங்களிலே மக்கள் ஈடுபட ஆரம்பித்தனர்.

"ஆம் நானா அபாரம்! அபாரம்!" என்று சிரித்துக் கொண்டே சபையில் ஒருவன் ஆமோதித்தான். நானாவின் காதில் அச்சப்தம் விழுந்ததும் அவள் வாய்விட்டுச் சிரித்தாள். சபையில் உடனே ஒரு கலகலப்பு ஏற்பட்டது. எல்லோரும் பதிலுக்குச் சிரித்தார்கள். நானாவும் அவர்களும் ஒரே குடும்பத்தினர் போலாகி விட்டனர். ஒருவருக்கொருவர் சிரிப்பைப் பரிமாறிக் கொண்டு நின்றார்கள்.

நானாவின் போக்கே வேடிக்கையாயிருந்தது. அவள் சிரித்த போதெல்லாம் அவள் கண்ணாடிக் கன்னங்கள் அழகாகக் குழிந்தன. அவளது மேடைத்தோற்றம் "ஆம்! எனக்குப் பாடத் தெரியாதுதான்! ஆடவும் தெரியாதுதான்! ஆனால் பாட்டையும் கூத்தையும் வென்ற கைவரிசை என்னிடம் இருக்கிறது!" என்று பெருமிதத்துடன் கூறுவதுபோல் தோன்றியது.

நானா இரண்டாவது பாடலை ஆரம்பித்தாள். "நள்ளிரவில் கள்ள ரதி மெல்ல வந்தாளே"

[illegible]

[illegible]

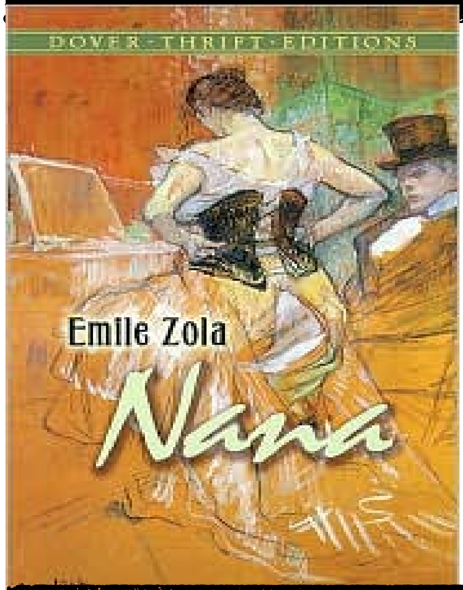
DOVER · THRIFT · EDITIONS
Emile Zola
Nana

[illegible]